

NÄYTELMÄKIRJASTO N° 13

PERINTÖ

1-NÄYTÖKSINEN PILA

KIRJOITTI

FELIX HORNBERG

KUSTANTAJA

YRJÖ WEILIN

PERINTÖ

YKSINÄYTÖKSINEN PILA

HENKILÖT:

DAVID.

SERAFI KIRJOITTI valtuutena.

MINNA, heidän palvelustyttynsä.

FELIX HORNBERG

HELSINKI

KUSTANTAJA

OSAKEYHTIÖ AKTIEOJASTO

YRJÖ WEILIN, HELSINKI

PERINTÖ

YKSINÄYTÖKSIEN PÄLÄ

KIRJOTTI

FELIX HORNBERG

HELSINKI

OSAKEYHTIÖ WEILIN & GÖÖS AKTIEBOLAG

1905

*Jollitakin varakkainalla todistava huoni. Ovi jätettiin
loinen laustalla. Kun estrippi nousi, on huone tyhjä.*

HENKILÖT:

DAVID.

SERAFIINA, hänen vaimonsa.

MINNA, heidän palvelustyttönsä.

SERAFIINA

Minna alkaa päivä päivältä käydä minulle yhä
sietämättömämmäksi.

DAVID

Jaa.

SERAFIINA

Typerin piika, mitä minulla koskaan on ollut.

DAVID

Hm.

SERAFIINA

... ja enkö minä sitä sinulle sanonut, kun sinä sitä ehdottelit, että se on tyhjän näkönen, mutta sinä vaun että eihän se, kyllähän se. Sinä oikein niinkuin eriytyäsi.

Sinä näin soj (sanoit), että telvurä silä lülä.

DAVID

Joltistakin varakkaisuutta todistava huone. Ovi oikealla, toinen taustalla. Kun esirippu nousee, on huone tyhjä.

I kohtaus.

DAVID, *lihava, pystynäinen, ja* SERAFIINA, *lihava ja hallitsevan näköinen, tulevat ovesta oikealla ja asettuvat kumpikin istumaan vasemmalla seinämällä olevaan, puoleksi katsomoon päin käännettyyn sohvaan.*

SERAFIINA

Minna alkaa päivä päivästä käydä minulle yhä sietämättömämmäksi.

DAVID

Jaa.

SERAFIINA

Typerin piika, mitä minulla koskaan on ollut.

DAVID

Hm.

S E R A F I I N A

Ja enkö minä sitä sinulle sanonut, kun sinä sitä ehdottelit, että se on tyhmän näkönen, mutta sinä vaan että eihän se, kyllähän se. Sinä oikein niukuin erityisesti . . .

D A V I D

Älähän nyt, Serafina, erehtyyhän sitä ihminen . . .

S E R A F I I N A

(*kärsimättömänä*). Erehtyy, erehtyy.

D A V I D

Kyllähän minä jo sitä vähä kattelin, että siinä oli vähä köpelön vikaa, mutta aattelin, että ehkä se vois oppia.

S E R A F I I N A

Se varastaa!

D A V I D

Ohoh!

S E R A F I I N A

Tänään puuttui sokeriskoolista yksi kokonainen pala.

D A V I D

Hm. Se tekee jo paljon vuoden mittaan.

SERAFIINA

Monta toppaa! Ja sitäpaitsi paisti oli eilen poh-
jaanpalanutta.

DAVID

Sinä siis arvelet, että (*mahtavana*) jos minä niin-
kuin sanosin Minnan ylös.

SERAFIINA

Niin. Ei se osaa lukea, ei se osaa kirjottaa. Ja
kuinka paljon se syö!

DAVID

Hm. (*mahtavana*) Ehkä minä sen sitten panen pois.

SERAFIINA

Pois pois! Minä kutsun Minnan tänne nyt heti.

DAVID

Ä-lä nyt aivan vielä, minä sanon niinkuin huo-
menna . . .

SERAFIINA

Ei ei, nyt heti (*huutaa*) Minna!

DAVID

Ee — jos sinä nyt sentään sanoisit. Ylössano-
minen kuuluu paremmin rouvalle.

SERAFIINA

Minnaa!! Arvasin minä sen, että eihän sinusta
mihinkään ole, mutta tällä kertaa . . .

DAVID

Kuinka minä nyt oikeastaan rupeisin sekaantumaan . . .

SERAFIINA

Sinä sanot, so! — Minna! !!

DAVID

No no, voinhan minä sen sanoa, vaikka aattelin . . .

SERAFIINA

Mutta onko se ihminen kuuro! (*aikoo huutaa entistä lujemmin, mutta Minna ilmestyy samassa*).

II kohtaus.

Minna on hyvin kömpelö ja tyhmän näköinen. Pysähtyy ovipieleen, hypistellen kädessään olevaa kirjettä.

SERAFIINA

Missä sinun korvasi on!

MINNA

(*tyhmänä*) Ka, päässähän ne . . .

DAVID

Mikä kirje se on?

MINNA

Se on vaan yks semmonen kirje, se mies sano että se olis minulle tuleva ja *(antaa kirjeen Davidille)* jos mestari sen lukis, kun minä en osaa . . .

DAVID

(tempaisee kirjeen; mahtavana) No jos minä sen nyt lukisin, kun Serafiinakaan ei oikein osaa lukea kirjojettua . . . *(pane lasit nenälleen)* Ohhoh, oikein Ameriikasta!

MINNA

Se on se setä . . .

DAVID

Niin niin . . . *(avaa kirjeen ja katsahtaa siihen. Minna seisoo ovipielessä ja katsoo alas, hypistellen esiliinaansa. Davidissa kuvastuu suuri hämmästyks.* Serafiinalle, joka seisoo vieressä). Minna on sedältään perinyt 10,000 tollaria!

SERAFIINA

Seisooko se siinä?

DAVID

Seisoo selvästi.

SERAFIINA

Herra jeesta, älä vaan puhu mitään Minnalle. *(kääntyen Minnan puoleen, leppeänä)* Menepäs nyt kyökiin katsomaan, ettei paisti pala pohjaan. Me sillä aikaa selvitämme itsellemme kirjettä.

DAVID

Se on nääs vähän epäselvästi kirjoitettu *(on ankarasti tavailevinaan. Minna menee).*

III kohtaus.

(David ja Serafiina katselevat toisiaan)

DAVID

(hetken kuluttua) Serafiina, mitä sinä oikein aattelet!

SERAFIINA

Etkö ymmärrä!

DAVID

En minä . . .

SERAFIINA

Minnan rahat . . .

DAVID

10,000 tollaria.

SERAFIINA

Meidän täytyy saada ne.

DAVID

(hämmästyneenä) Ee . . . häh?

SERAFIINA

Minä en voi sietää sitä, että Minna ne saisi, en vaikka . . .

A D A V I D

No mutta . . .

S E R A F I I N A

Ole vait! 10,000 dollaria. (painokkaasti) Ee'eh'!

D A V I D

Mutta eihän me voida niitä ryövätä . . .

S E R A F I I N A

Herra jeesta, ryövätä, kuka puhuu ryöväämisestä?

D A V I D

No ei sunkaan Minna niin hullu ole, että antaa ilman muuta . . .

S E R A F I I N A

Me keksimme keinon ja otamme rahat rehellisellä tavalla.

D A V I D

Rehellisellä tavalla?

S E R A F I I N A

Ole vait! Olisko se nyt sinusta kaunista, että Minna saisi kaikki ja me, hänen herrasväkensä, jäisimme ihan ilman . . .

D A V I D

Jaa mutta se ei kuulu tähän. Lait ja oikeudet.

SERAFIINA

Tuommoinen tytönletukka, joka ei ymmärrä edes käyttää rahaa, eikä ole pannut tikkua ristiin sitä ansaitakseen, hän saisi yhtäkkiä 10,000 dollaria ja sinä, joka koko ikäsi olet tehnyt raskasta työtä . . .

DAVID

Jaa jaa mutta . . .

SERAFIINA

Jaa jaa, ellei meitä olisi, niin Minna olis jo ehkä aikoja sitten kuollut nälkään.

DAVID

No se on kyllä totta.

SERAFIINA

Mutta nyt me olemme häntä ruokkineet . .

DAVID

Ja runsaasti.

SERAFIINA

Ja vaatettaneet.

DAVID

Ei ole tarvinnut palella, ei, mutta . . .

SERAFIINA

Ja esliinakankaan Minna on saanut joka jouluku.

DAVID

Hyvänä on pidetty, totta kyllä.

SERAFIINA

Ja ne astiat, kun se on särkenyt ja monet muut! Ee'eh, Minnalla ei ole rahtuakaan oikeutta rahoihin.

DAVID

Jaa. Kun asiata oikein ajattelee, niin on sitä tässä meilläkin niinkuin vähä sanomista . . .

SERAFIINA

No tietty se.

DAVID

Ellen minä nyt esimerkiksi olis lukenut kirjettä, niin olis joku toinen vienyt sekä kirjeen että rahat.

SERAFIINA

Ihan varmaan — Ei, pois ne on otettava.

DAVID

Kun asiata oikein ajattelen, niin olisipa se melkein väärin antaa rahoja noin vaan Minnalle —

SERAFIINA

Väärin väärin. Mutta millä tavalla ne on otettava?

D A V I D

Jaa. (*hetken kuluttua*) Kylläkai meidän sentään hiukan täytyy antaa Minnallekin, vaikka hän ei sitä ansaitsekaan.

S E R A F I I N A

Se nähdään sitte. (*ankarana*) Ei mitään liikoja ja-kelemisia, muista se!

D A V I D

IV kohta.

Minna tulee sisään, päivällisvehkeitä kantaen. Alkaa kattaa pöytää.

S E R A F I I N A

Minna tulee tuukaamaan. (*menevät syrjään, puhuvat hiljaa*) Kun sais Minnan suostumaan?

D A V I D

Jos minä kysysin, että tahtooko hän . . .

S E R A F I I N A

Ei ei, oletkos hupsu? — Fyi, kun oikein pelästyin.

D A V I D

Yksi asia nyt kuitenkin on aivan selvä. (*mahtavana*) Minä en sano vielä Minnaa ylös.

S E R A F I I N A

Et tietysti. Meidän täytyy päinvastoin olla hänelle oikein ystävällisiä, että hän vaan viihtyisi. (*Minna menee*).

DAVID

Mitäs jos me kutsuttais Minna syömään kanssamme?

SERAFIINA

Se oli hyvä tuuma.

DAVID

Tehdään se.

SERAFIINA

Se tehdään. *(Minna tulee ja laittaa kaikki kuntoon, jonka tehtyään vetäytyy pois päin).*

V kohtaus.

MINNA

Pöytä olis tuukattu.

SERAFIINA

Kiitos lapseni, kiitos.

MINNA

Tuota, voiskos sitä niinkun saada tietoa, mitä siinä kirjeessä seisoo?

SERAFIINA

Tietysti, heti kohta. *(lempeän herttaisena)* Mutta mitä siinä nyt seisot, onhan täällä istumapaikkoja *(vie Minnan sohvanurkkaan istumaan. Minna istuu hyvin syrjällä)* No David, mitä kirje sanoo? *(kuiskaa)* Ei vaan mitään rahoista!

DAVID

(*panee lasit nenälleen*) Niin, rakas lapsi, hm, kat-
sos tuota (*yskääsee*) tämä kirje tuo sinulle sen tiedon,
että . . .

SERAFIINA

(*kuiskaa*) Muista nyt!

DAVID

No no! — Niin, koita olla tyyni, sillä tämä tiedon-
anto on ikävää laatua.

SERAFIINA

(*menee taputtamaan Minnaa*)

Kovin ikävää.

DAVID

(*hyvin juhlallisena koko ajan*).

Tämä kirje tuo meille sen surusanoman kaukai-
silta mailta, että sinun setäsi Ameriikassa — vahvista
itseäsi tyttäreni — on kuollut.

SERAFIINA

Koita olla tyyni.

MINNA

(*hetken päästä; hämmästyneenä*).

Vai on se nyt kuollut!

SERAFIINA

(syleillen Minnaa) Älä anna surulle valtaa, koeta tyyntyä, lapsi kulta!

DAVID

Niin tyttöseni, hän on kuollut. Kivihuilikaivos syyti palamaan ja hän paloi aivan korreksi.

SERAFIINA

Voi voi sentään!

MINNA

Mutta kuinka se on osannu kirjottaa, kun se on ensin palanu?

DAVID

(hämillään) Kuinka on osannu kirjottaa, hm — katsos (kääntyy hädissään Serafiinan puoleen).

SERAFIINA

Nääs ei setäsi ole tätä kirjottanut, vaan joku toinen henkilö.

DAVID

Niin, aivan toinen henkilö, joka ei ole palanut.

SERAFIINA

(äkkiä keksien) Ja joka tässä kirjeessä pyytää sinulta rahaa hautajaisia varten. (David katsoo Serafiinaan ihmeissään).

MINNA

Eihän minulla ole.

SERAFIINA

(*taputellen*) Ole huoleta, ei sinun tarvitse antaa mitään (*painavasti ja voittoisana katsahtaen Davidiin*) Jos vaan et hiisku kenellekään kirjeestä, niin ei kukaan tule rahoja vaatimaan.

DAVID

(*huomaten*) Niin, mutta jos vaan hiiskut, niin joudut heti linnaan.

MINNA

Enhän minä hiisku.

SERAFIINA

— Sinä olet viisas tyttö, Minnaseni. Ja sitä minä olen aina sanonut. (*katsahtaen pöytään*) Mutta ruoka jähtyy.

DAVID

Jaa, ehkä alotetaan. (*Minnalle, joka on poismenossa*) Sinä saat syödä meidän kanssamme.

SERAFIINA

Niin lapseni, tästä päivästä alkaen sinä aina tuu-
kaat kolmelle.

MINNA

Tuota, eihän se passaa . .

DAVID

(arvokkaana) Kyllä lapsukaiseni. Kyllä se passaa.
(Minna on hyvin hämmästynyt).

SERAFIINA

Niin, Minna, me olemme ajatelleet, että olethan
sinä sentään niinkuin lapsi perheessä . . .

DAVID

Kuin meistä syntynyt.

SERAFIINA

Ja olemme sentähden tästä lähtien päättäneet
kohdella sinua kuin omaa tyttärtämme.

DAVID

Aivan kuin olisit oma tyttäremme, se, joka syn-
tyi kuolleena.

SERAFIINA

Sinä olet sen ansainnut. Me emme ole tahtoneet
heti alussa niin tehdä, sillä olemme ensin sinua hiu-
kan koitelleet, mutta nyt, kun sinä olet kaikki kun-
nialla kestänyt, niin ole hyvä ja käy pöytään. Olet
vanhempaisi kodissa.

DAVID

Minä olen isäsi.

SERAFIINA

Minä olen äitisi. (painavat toinen toisella ja toinen toisella puolen Minnan istumaan väliinsä. Alkavat syödä. Serafina leikkaa palan paistia Minnalle). Ole niin hyvä Minnaseni. (Sitten hän leikkaa palan itselleen ja maistaa sitä. Sitten viimeiseksi Davidille. Syövät).

DAVID

Hyvää ruokaa sinä laitatkin Minna.

SERAFIINA

Päivä päivältä yhä maukkaampaa. (huomaa Minnan lautasen tyhjäksi). Mutta sinähän et syö mitään Minna. (Minnalla on juuri suu täynnä) Kas tässä (leikkaa Minnalle palan) Minnaseni, kas noin. Syö nyt oikein.

DAVID

Niin, älä kruusaa ollenkaan.

SERAFIINA

(leikkaa itselleen palan ja vie suuhunsa). Harvoin minä olen syönyt näin maukasta paistia.

DAVID

Minä en koskaan.

MINNA

(ruokaa suussa). Eihän se oikein hyvää ole, kun sattuu vähä kärventymään.

SERAFIINA

Ei Minnaseni, se on juuri hyvän paistin ominaisuus, että se on vähä bryynättyä.

DAVID

(*pannen palaa suuhunsa*) Kuta enemmän pryynättyä, sitä parempaa (*vetää suunsa irviin*) Tämä on peijakkaan hyvin pryynättyä (*Minna saa palan väärään kurkkuun ja alkaa kauheasti yskiä, pudottaen veitsensä ja kahvelinsa pöydän alle, josta Serafiina ja David sukeltavat niitä etsimään. Jonkun ajan kuluttua he saavat ne ylös ja asettuvat ähkien paikoilleen, Serafiina ensin ja sitten David*).

SERAFIINA

Eihän vaan pudonnut varpaallesi Minna?

MINNA

Eihän se . . .

DAVID

Jumalan kiitos.

SERAFIINA

Minä jo pelkäsin, että olisi pudonnut.

DAVID

Niin minäkin.

SERAFIINA

Otetaan nyt paistitalrekit pois (*kun Minna aikoo nousta*) Ei ei, istu sinä vaan, minä kyllä otan (*kokoaa lautaset ja panee pöydän kulmalle. Davidille*) Annahan tänne ne syvät buljonkitalrekit (*saatuaan ne hän jakaa lihalientä, ensin Minnalle, sitten itselleen ja viimeiseksi Davidille*).

DAVID

(*Minnalle, tarjoten leipää.*)

Minna, ole niin hyvä. (*Minna ottaa.*)

SERAFIINA

(*hetken kuluttua*) Buljongi on oikein hyvää.

DAVID

Niinkuin öljyä. (*syövät.*)

SERAFIINA

(*hetken kuluttua*) Kuule Minna, mitä sinä tekisit, jos äkkiä tulisit oikein rikkaaksi.

DAVID

Jaa!

MINNA

En minä osaa sanoa.

SERAFIINA

No sano nyt vaan . . .

DAVID

Aatteles, jos sinä esimerkiksi perisit kym. .

SERAFIINA

(*katsahtaa Davidiin.*)

DAVID

(muka yskien) ym, ykym . . . ym . . . tuo riiva-
tun yskä . . . perinnön kautta sattuisit rikastumaan.

MINNA

Enhän minä sentään rikastu.

SERAFIINA

Älä sano niin, ei sitä voi tietää.

DAVID

Ehei!

(SERAFIINA

Minun nuoruudessani oli kerran, siitä on jo kauan . . .

DAVID

(mitään tarkoittamatta). . . hyvin kauan.

SERAFIINA

(äreänä Davidin sanojen johdosta korottaen ääntään)
eräs tyttö (tavallisella äänellään) palvelustyttö eräässä
perheessä. Häntä kohdeltiin hyvin, aivan kuin omaa
lasta. Eräänä päivänä hän sai tietää, että hän oli
rikas tyttö.

DAVID

(muka) Ohoh!

SERAFIINA

Hän oli arpajaisissa voittanut ison rahasumman.
Arvatkaas, mitä hän teki?

MINNA

En minä vaan osaa.

DAVID

Minä vähä aavistan . . .

SERAFIINA

(*liikutettuna*) Hän alkoi ajatella. Hän ajatteli, mitä herra ja rouva olivat hänelle tehneet ja (*huokaa*) hän tuli liikutetuksi. Olivathan he hänelle olleet vanhempien veroiset, elättäneet ja vaatettaneet.

DAVID

Ei ollu tarvinnu palella.

SERAFIINA

Ja olihan hänellä heitä kohtaan samat velvollisuudet, kuin lapsella vanhempiaan kohtaan.

DAVID

Viisas tyttö!

SERAFIINA

Niin hän sitten teki päätöksen, kunnollisen, hurskaan päätöksen.

DAVID

(*muka*) No?

SERAFIINA

Hän antoi kaikki rahat rouvan ja herran haltuun, ja siitä perin hänen omallatunnollaan oli rauha. (*pöytäliinankulma silmillä*) Tulen aina niin liikutetuksi, kun ajattelen tuota kaunista tekoa.

DAVID

(*pyyhkäisten toista silmäänsä*). Todella liikuttavaa. Kiitollisuus on ihmisen kaikista kaunein lahja. Eikö ole, Minna?

MINNA

(*syöden*) Taitaa se olla . . .

DAVID

On se. Minun kotipuolessani oli kerran renki. Häntäkin kohdeltiin rakkaudella. Hänellä oli vaan kolme markkaa kuussa — sinulla Minna on viis — mutta hän oli kuin poika talossa ja hän rakasti isäntäväkeään. Sattuipa sitten niin, että hänen rikas ja saita veljensä kuoli ja renki hänet peri. Hän ei aatellut. Hän laski rahansa isännän jalkain juureen, jota hän niin rakasti, (*innoissaan*) Niin pitää sinunkin tehdä, Minna.

SERAFIINA

(*joka pitkin matkaa on ollut levoton*) David!

DAVID

Ole vait! (*innoissaan*) Sen jalkain juureen, jota rakastaa, täytyy laskea kaikki, mitä omistaa (*Minna pudottaa lusikan ja kumartuu sitä ottamaan*).

SERAFIINA

(nopeasti) Sinä puhut reikiä päähäs.

DAVID

Minä?

SERAFIINA

Sen jalkain juureen, jota rakastaa.

DAVID

Niin, etkö hoivella? . . .

SERAFIINA

Minnalla voi olla sulhanen!

MINNA

(lusikka kädessä) Niin minäkin tekisin, jos olis rahaa *(haaveillen)* Sen jalkain juureen, jota vaan rakastaa . . .

SERAFIINA

(epätoivoisena Davidille) Hänellä on sulhanen!

DAVID

Eikö sinusta Minnaseni, olis hauskaa, oikein lystiä, jos olis yks tahikka parikin jakamassa sinun kanssa sitä hyvää, mitä sinulla on?

MINNA

Olis se, kun olis yks, josta oikein paljo tykkäis.

SERAFIINA

(*kiivaasti*) Eikö sinulla sitte ole semmosta?

MINNA

(*hetken kuluttua, saatuaan suunsa tyhjäksi*) Eihän sitä ole.

SERAFIINA

(*huokaa helpotuksesta*) Jumalan kiitos!

MINNA

(*hetken kuluttua*) Joko saa ottaa ruan pois?

SERAFIINA

Jos vaan olet syönyt tarpeeksi, Minnaseni.

DAVID

Oletko nyt oikein ravittu, Minnasemme?

MINNA

Olenhan minä jo . . . (*nousevat pöydästä kaikki kolme, kokoavat lautasia, David ja Serafiina auttaen Minnaa.*)

SERAFIINA

Ai ai Minna, ei niin paljon yhdellä kertaa. Sinä voit siitä rasittua. Annas kun minä autan. (*Minna ja Serafiina kantavat yhdessä tarjottimen lautasineen kyökkiin.*)

SERAFIINA

(*heidän mennessään*) David, tuo sinä buljongiskooli.

DAVID

(ottaa ja kantaa sitä heidän jäljessään. Hetken kuluttua he tulevat takaisin ja Minna latoo loput päivällisvehkeet tarjottimelle).

SERAFIINA

Kas niin. *(taputtaa Minnaa poskelle)* Nyt lapsukaiseni, keität meille hiukan kahvia. Mene nyt kiltisti kyökkiin ja tule sanomaan, kun se on valmista. *(Minna menee)* Älä unohda kaffeklaaringia!

V kohtaus.

(David on alkanut tuumivaisena kävellä. Serafina katselee häntä hetken ja menee sitten kävelemään hänen jäljessään).

SERAFIINA

Mitä sinä ajattelet? *(ei vastausta)* Sanohan nyt toki *(David pysähtyy, katsahtaa arvokkaasti Serafinaan ja menee sohvannurkkaan istumaan äärettömän tärkeän näköisenä. Serafina sohvaa toiseen nurkkaan).*

DAVID

(painavasti) Asia sietää tuumimista. — Minna ei ole pyytänyt kirjettä takaisin.

SERAFIINA

Ei ole.

DAVID

Mutta aatteles, jos hän pyytää.

SERAFIINA

Niin sitä ei saa antaa, ei millään muotoa . . .

DAVID

(arvokkaana) Minä olen tätä asiaa paljon tuumailnut.

SERAFIINA

Me emme anna kirjettä . . .

DAVID

Sinä et näy tätä asiaa oikein hoiveltavan. Tässä ei ole kysymyksessä antaminen eikä ottaminen. Jos Minna tahtoo, niin meidän täytyy. *(rykäisten itsetietoisena)* Joko alat käsittää?

SERAFIINA

(kärsimättömänä) Hm!

DAVID

Joo. — Mutta ettemme nyt sentään jäisi kirjettä vaille, vaikka Minna sen ottaisiikin, olen minä keksinyt hyvän keinon.

SERAFIINA

Vaikka Minna sen ottaisiikin!

DAVID

Niin — niin se on meillä sentään. — Joo, sen keinon pitäis noin niinkun jotakuinkin vedellä.

SERAFIINA

(suuresti epäillen) Ja mikä se on?

D A V I D

Me annamme ottaa kopian kirjeestä.

S E R A F I I N A

(hypähtäen sohvassa) Kopian! !

D A V I D

Virallisen kopian.

S E R A F I I N A

Ihanhan sinä puhut reikiä päähäs!

D A V I D

Sinullapa on merkillisen lyhyt ymmärrys!

S E R A F I I N A

Ja sinulla vielä lyhyempi!

D A V I D

Serafiina!

S E R A F I I N A

Vai kopia kirjeestä . . .

D A V I D

Kopia niin, (kiukustuneena) mi . . . mitä . . .

S E R A F I I N A

Silloinhan koko mailma sais vihiä asiasta!

DAVID

Kuinka niin?

SERAFIINA

Etkö nyt ymmärrä, että jos joku saa lukea kirjeen, ennenkuin meillä on Minnan suostumus rahoihin, niin me jäädään niitä ilman?

DAVID

Jaa jaa . . . ettäkö? . . .

SERAFIINA

Jaa jaa. Sinä et osaa ajatella nenääs pitemmälle.

DAVID

No no!

SERAFIINA

No no, älä yhtään ota itsees, kyllä se niin on.

DAVID

(nousten kävelemään) Minä hermostun!

SERAFIINA

Minä luulen, että minä olen keksinyt paremman keinin.

DAVID

Hm!

SERAFIINA

Sinä menet Minnan kanssa kävelemään.

DAVID

Mitä se kuuluu tähän?

SERAFIINA

Kuule ensin, puhu sitten. Sinä siis menet Minnan kanssa kävelemään.

DAVID

(*äkäisenä*) Noh! !

SERAFIINA

Te menette laivalaiturille.

DAVID

Hm!

SERAFIINA

Ja siellä sinä tyrkkäät Minnan mereen.

DAVID

Häh! !

SERAFIINA

Tyrkkäät Minnan mereen, niinkuin minä sanoin.

DAVID

Sehän on hirveetä!

SERAFIINA

Minna alkaa huutaa apua.

DAVID

Se on tietty se.

SERAFIINA

Ja silloin sinä hyppäät perässä ja pelastat hänet.

DAVID

(on aivan äärimmäisen hämmästyksen valtaamana).

SERAFIINA

Minna ei voi henkensä pelastajalta kieltää mitään. *(paussi).*

DAVID

Joo, mutta asiassa on sentään pieni mutka.

SERAFIINA

Ja mikä mutka?

DAVID

Minä en osaa uida.

SERAFIINA

Etkö sinä vaivainen osaa uida!

DAVID

En minä osaa.

SERAFIINA

(päättäväisesti) Sinun pitää mennä uimakouluun.

DAVID

(julistuneena) En minä mene *(hetken kuluttua)* ja sitäpäitse nyt on marraskuu.

SERAFIINA

Osch! *(alkaa kävellä)* Mikä kiusankappale siitä Mirnasta nyt tuli! — Täytyy keksiä jotain muuta sitten, kun — sinäkään et mitään osaa.

DAVID

(hetken kuluttua) Jos meillä olis poika, niin naittais Minna hänelle. *(Minna tulee sisään, vaikkeivät häntä huomaa).*

SERAFIINA

Mutta kun ei ole!

DAVID

(huoaten) Ei, ei ole *(katsahtaa Serafiinaan)* eikä tule. *(huomaavat Minnan).*

VI kohtaus.

SERAFIINA

(koettaen olla lempeä) Onko kahvi valmis lapsukaiseni?

MINNA

Johan se kohtsillään.

DAVID

(tuo tuolin) Istu Minna, saahan sitä seistäkin . .

MINNA

(istuu) Minä vaan sitä kirjettä, jos sais sen takasin . . .

DAVID

Jaa jaa, jassoo, no tietysti . . .

SERAFIINA

Älä anna!

DAVID

(alkaa etsiä taskuistaan).

Minne minä sen nyt taas pistinkään *(etsii)* kas nyt, kun ei löydy. *(etsii).*

SERAFIINA

Eihän sitä koskaan löydä silloinkun etsii.

DAVID

(aina vaan etsien) Mikäs sen nyt on vieny . . .

SERAFIINA

No, anna olla toiseen kertaan, kyllähän löytyy. Eihän sillä niin kovaa kiirettä ole Minna?

MINNA

Eihän sillä.

DAVID

(ihmetellen) Merkillistä . . .

MINNA

Saahan sen sitte . . .

SERAFIINA

Niin niin. Mene nyt katsomaan ettei kahvi kiehu yli. *(Minna menee)* Kuinka hän meitä rakastaa!

VII kohtans.

DAVID

(Lyöden äkkiä otsaansa alkaa kävellä) Minä sain päähäni — minä keksin. *(kävelee).*

SERAFIINA.

(jäljessä) Voi voi, sinä keksit . . .

DAVID

Sss!

SERAFIINA

Mikä se on?

DAVID

Sssss! *(kävelevät koko ajan peräkkäin).*

SERAFIINA

Pidä nyt vaan kovasti kiinni.

DAVID

Sssssss!

SERAFIINA

(yskääse ja huohottaa).

DAVID

Sst ! !

SERAFIINA

(yskii edelleen).

DAVID

Hm. Siinä se nyt oli, minä en keksinytkään.

SERAFIINA

Hm!

DAVID

Sinun pärskymisesi tähden! Keksi nyt itse!

SERAFIINA

Älä sinä mökötä!

DAVID

*(tekee äikäisen liikkeen, mutta ei uskalla sanoa mitään
Alkaa kävellä ja tuumia).*

VIII kohta.

(Minna tulee kahvin kanssa).

SERAFIINA

Kas niin, nyt kahvi maistuu. (*laittavat yhdessä kaikki valmiiksi*) Mene sinä nyt Minnaseni kyökkiin ja juo kahvia pannusta niin paljon kuin vaan jaksat ja leipää saat syödä myöskin pussista, jos haluat.

MINNA

Kyllähän minä . . .

SERAFIINA

Sinä olet nyt perheeseen kuuluva (*Minna mence*)
Pussi on piirongin laatikossa!

IX kohta.

SERAFIINA

Kyllä hän näin rupee meitä rakastamaan.

DAVID

(*äkkiä*) Nyt se tuli takasin. Nyt minä sen muistan.

SERAFIINA

Minä keksin myöskin juuri äsken piirongista puhuttaessa yhden.

DAVID

(*mahtavana*) Minulla on nyt kaksikin keinoa. (*istuu äärettömän tyytyväisenä sohvaan*) Kaadappas kahvia, tämä on ollut kova päivä.

SERAFIINA

(*kaataa*) No, mikä se nyt on?

DAVID

Sano sinä omas nyt ensiksi, kyllähän sitten kuulet.

SERAFIINA

Sano sinä vaan ensiksi omas, niin on parempi.

DAVID

Kuinka se parempi olis?

SERAFIINA

Ettes taas unohtaisi, niinkuin äsken.

DAVID

Ei ole pelkoa.

SERAFIINA

Minä en nyt osaa enää kauemmin olla vaiti. —
Sinä tiedät piirongin, joka on kyökissä.

DAVID

Mitä se tähän kuuluu, tiedätkö vai ei?

SERAFIINA

No no, kuuntele nyt ensin! — Sitä ei ole lykätty ihan seinään kiinni, siihen mahtuu ihminen hyvästi, piirongin ja seinän väliin. Seinä on niin kostea, että ..

DAVID

(*arvokkaana*) Kosteus ei kuulu tähän.

SERAFIINA

Nyt minä olen ajatellut näin: minä ja Minna menemme piirongin taakse ja sinä sen eteen seisomaan.

DAVID

Entäs sitte?

SERAFIINA

Minä laitan sitten niin, että Minna jollain tapaa kaataa piirongin.

DAVID

Minun päälleni!

SERAFIINA

Ei aivan sinun, vaan sinun sääresi päälle.

DAVID

Älä nyt hemmetissä, sehän vois mennä poikki.

SERAFIINA

Se olisi juuri tarkoitus.

D A V I D

Vai tarkoitus. (*koettaa säärtään*)

S E R A F I I N A

Hyvittääkseen sinua Minna suostuis mihin hyvänsä.

D A V I D

Hm . . . tuota . . . . . Ottaakohan se kovinkin kipeää, kun sääri katkee?

S E R A F I I N A

Ei se koske juuri ollenkaan. Minulta meni jalka poikki nuorena, eikä se tuntunutkaan.

D A V I D

Jaa mutta jos sinä panisitkin sääres alle, kun olet tottunut!

S E R A F I I N A

E—ei se käy . .

D A V I D

(*tyytyväisenä*) Sehän vasta käykin.

S E R A F I I N A

Isäntä on sentään aina isäntä . .

D A V I D

(*röyhistyen*) No on se niinkin ja onhan se isännän säärikin sentään jotain toista . . . hm . . . mutta tuota . . . jaa, aatteles, jos piironki putois pään päälle!

SERAFIINA

Mitenkä se vois?

DAVID

Jaa jaa, kyllä se voi. Jos minä esimerkiksi satuisin kompastumaan. *(päättävästi)* Eeeh, siihen minä en suostu.

SERAFIINA

(äkäisenä) No, sano sitten parempi keino, kun et mitään uskalla!

DAVID

(ylevänenä) Jaa keino. Minulla on niitä kaksi.

SERAFIINA

Hm!

DAVID

Minna on aivan varma siitä, ettei hän voi koskaan tulla rikkaaksi. Hän sano sen kun syötiin.

SERAFIINA

Ja mitä se tähän kuuluu!

DAVID

Me viekottelemme Minnan kirjottamaan — ---

SERAFIINA

Kirjottamaan!

DAVID

Älä huuda! Niin, kirjottamaan lapulle, että me saadaan rahat, jos hän joskus niitä sais.

SERAFIINA

(ivallisesti katsellen Davidia joka puolelta)

Ei kelpaa mihinkään.

DAVID

Mutta kun se kelpaa!

SERAFIINA

Pöllö!

DAVID

Häh!

SERAFIINA

Pöllö! Minna ei osaa kirjoittaa.

DAVID

Jaa . . . se on totta se . . .

SERAFIINA

(matkien) Jaa, se on totta se. Kyllä sinäkin olet.

DAVID

Olet, olet, ole itte! Ja on minulla vielä yks keino, joka auttaa.

SERAFIINA

(pilkallisesti) Ja mikä se on?

DAVID

(äkäisenä) Älä sinä pilkkaa!

SERAFIINA

Hm!

DAVID

(nousee kävelemään ja pysähtyy sitten Serafinan eteen)

Minä nain Minnan.

SERAFIINA

Ho . . . *(ei saa vähään aikaan mitään sanotuksi)* Sinä!

DAVID

(tyynesti) Minä!

SERAFIINA

Entäs minä? !

DAVID

Jaa sinä . . .

SERAFIINA

Niin juuri, minä *(alkaa raivostua yhä enemmän)*.

DAVID

Niin no, sinä sitten . . .

SERAFIINA

Ethän sinä voi pitää kahta vaimoa, kuin turkkilaiset . . .

DAVID

Minä ottaisin eron sinusta ensin.

SERAFIINA

Ja sitten . . .

DAVID

Minä naisin Minnan.

SERAFIINA

Voi voi voi voi . . .

DAVID

Sitten minä taas ottaisin eron Minnasta ja naisin sinut takasin. *(voitokkaana)* Se on keino se.

SERAFIINA

Vaan minä en suostu.

DAVID

Et suostu!

SERAFIINA

En ikinä, en, en, en, en.

D A V I D

Häh?

S E R A F I I N A

Sinä antaisit minulle palttua naituasi Minnan.

D A V I D

(ankarasti) Mutta Serafiina!

S E R A F I I N A

(kiihtyen yhä) Sen sinä tekisit, minä tiedän sen, sinä tahdot minua pettää.

D A V I D

(ankarammin) Serafiina! !

S E R A F I I N A

(raivoissaan) Älä ole olevinasi, kyllä minä ymmärän. Sinä tahdot päästä minusta, lähettää minut sinne missä pippuri kasvaa saadaksesi olla rauhassa Minnan kanssa.

D A V I D

Minä hirmustun!

S E R A F I I N A

(säkenöiden) Hirmustu sinä vaan, minä en sinua pelkää. Ja minä sanon sinulle vasten naamaa, ettei siitä tuumasta tule mitään, sillä se on yhtä tuhma, kuin sinä itse, senkin pöllö.

DAVID

Vaiti vaimo!

SERAFIINA

Tuon luntun, tuon tuhman tyttövetelyksen tähden sinä tahdot hyljätä minut, minut, joka kaksikymmentä vuotta olen sinua hoitanut ja pitänyt puhtaana, mutta siitä ei tule mitään, sinä tyhmeliini.

DAVID

Tyhmeliini!

SERAFIINA

Tyhmeliini, tyhmeliini!

DAVID

Vaimo!

SERAFIINA

Ettet sinä häpeä! !

DAVID

Ettet itte! ! Kuka on tyhmeliini, joka ehdottaa jalkaa piirongin alle että sitte saisit Minnan kanssa oikein nauttia rahoista . . .

SERAFIINA

Se on hävytön valhe . . . . . yyh, senkin dro-medaari.

DAVID

Vaimo, hillitse kiele!

SERAFIINA

Ja minä sanon Minnalle koko asian, tiedä se.

DAVID

Serafiina, katto suonta ottallani.

SERAFIINA

Minä annan palttua sinun otsallesi. Minä annan hänelle kirjeen. (*tempaa sen Davidin taskusta*).

DAVID

Teeppäs se, jos uskallat!

SERAFIINA

Jos uskallat, jos uskallat, herra jeesus, jos uskallat! Minna! Minna! Minna!!!

DAVID

Minä murhaan sinut!

SERAFIINA

Jos uskallat! Ja sen sanot sinä, jonka minä koska tahansa . . . . Minna!!

DAVID

Serafiina kulta . . . .

X kohtaus.

(Minna tulee hiukan tavallista kiireemmin)

SERAFIINA

(antaen Minnalle kirjeen vaikka David koettaa estää).

Mene tämän kirjeen kanssa poliisikamariin . . .
siinä seisoo, että olet perinyt.

DAVID

Vaimo, vaimo!

SERAFIINA

Sinä olet perinyt 10,000 dollaria.

MINNA

(jää seisomaan suu auki. Sitten mitä kiiruimmmin pois).

XI kohtaus.

DAVID

Sinä riiviö!

SERAFIINA

(melkein itkien) No David . .

DAVID

(samoin) No Serafina.

SERAFIINA

(itkien) Oletkos nyt tyytyväinen?

DAVID

Sinä kelvotoin nainen!

SERAFIINA

(katsoen oveen) Sinne ne meni nyt.

DAVID

(uhkaavana lähestyen) Kyllä minä sinut . . .

SERAFIINA

(asettuen mahtavana Davidin eteen) Sisso David. Nyt sinä menet verstaaseen. (vie Davidia taustan ovea kohden). — Ja minä sanon vielä tänä päivänä Minnan ylös.

ESIRIPPU

☆ NÄYTELMÄKIRJASTO ☆

N:o 1.	<i>Payard.</i> Ei savua ilman tulta Suomentanut O. J.	Hinta —: 75.
N:o 2.	<i>Hemmo Kallio.</i> Pärttylin yö „	1: 50.
N:o 3.	<i>Vihtori Lähde.</i> Kohtaus kuntakokouksessa	„ 1: —.
N:o 4.	<i>Tyhmä Jussi.</i> <i>Mukaelma ranskankielestä</i>	„ 1: —.
N:o 5.	<i>Wolfgang Gyalui.</i> Kuherusajan kuluttua	„ —: 75.
N:o 6.	<i>Edouard Pailleron.</i> Kipinä „	1: —.
N:o 7.	<i>Georg Richard Kruse.</i> Sydämettömät	„ 1: —.
N:o 8.	<i>Demetrius Schrutz.</i> Sähkö-rakkautta	„ —: 75.
N:o 9.	<i>Ludvig Fulda.</i> Neiti leski „	1: —.
N:o 10.	<i>Leopold Adler.</i> Kolme sanaa vaan	„ 1: —.
N:o 11.	<i>Paul Perron.</i> Minä ja anoppini	„ 1: —.
N:o 12.	<i>Felix Hornborg.</i> Wirkistysmatka	„ 1: 75.

Yrjö Weilin.

Hinta: —: 75.